

2018 – MAREA UNIRE și TRIBUNISMUL (VI):

Pentru ce ne numim noi și voi?

Nimeni nu mai are încredere în noi – interesele și "Noi, Românii"!

Avem toți aceeași iubire?

Nimeni nu voește răul țării sale
Care este mărul de discordie? *Domnia?*

Anarchia nu e departe ...
Cum să respingem anarchy?
"fiecare își are credința sa.
Dar a ne uni asupra unui principiu, este posibil? Da,..."

**"Pentru ce ne numim noi și voi?
Sau nu suntem toți Români?
Sau nu avem toți aceeași patrie?
Sau nu suntem toți fii dela aceeași mamă?
De ce să zicem tot noi și voi și să nu zicem: noi Românii?"**

"Înțelepții națiunii au știut să pună la o parte toate interesele particulare și să țină în vedere numai interesele mari naționale ale țării lor"

București
capitala României,
pe drumul cel mare al Occidentului către Orient

Iași
glorioasa capitală a Moldovei - leagănul Unirii

Principiul naționalității noastre

24 ianuarie - Mica Unire

Continuăm reproducerea articolului „Ziua de 24 ianuarie v.” apărut în „Tribuna Poporului” Arad nr.20 (1 /14 febr 1903): «Între împrejurări tot asemenea înălțătoare de inimi s’a făcut alegerea de domn și în Muntenia, trei săptămâni în urmă. Alegerea s’a făcut și aici cu unanimitate de voturi și a provocat mare entuziasm și însuflețire.

Camera, convocată la București în scopul să aleagă pe domnitorul țării, se deschisese la 12 Ianuarie și atât în ziua deschiderii, cât și în ziua următoare, luptele au fost înverșunate între partide, pe tema alegerii. Fiecare partid își avea interesele sale și candidatul său. În ședința dela 24 Ianuarie, s’a cerut imediat după cetirea apelului nominal, ca adunarea să țină ședință secretă. Cererea s’a admis și adunarea, cu presidendul ei și cu părinții episcopi, s’a retras în altă sală, unde s’a constituit în ședință secretă. Aci a cerut cuvântul D. B. Boerescu și a rostit următorul discurs patriotic: - “Pentru-ce suntem împărțiți în două câmpuri? Pentru ce ne numim noi și voi? Sau nu suntem toți Români? Sau nu avem toți aceeași patrie? Sau nu suntem toți fii dela aceeași mamă? De ce să zicem tot noi și voi și să nu zicem: noi Românii? Nu avem toți aceeași iubire, nu avem aceleași sentimente pentru mama noastră comună? Care este cauza divisiunii noastre, care este mărul de discordie dintre noi? Acest măr de discordie să nu-l ascundem. El este Domnia!

Cine va fi domnul? fie care are convingerile sale, fie care își are simpatiile sale personale, fie care crede, că țeara va fi mai fericită, dacă se va alege domn cutare sau cutare. Dar discordia există, căci nu toți cugetă așa. Din discordia asta se naște discreditul camerei, discreditul nostru.

Nimeni nu mai are încredere în noi. Anarchia nu e departe, e departe, ear inimicul e la porțile noastre. Cum să respingem anarchia? Cum să oprim intrarea streinilor? Făcând să peară discordia, făcând să peară puntea, care ne desparte! Noi declarăm, că nu avem nici un candidat. D-voastră aveți unul? se poate. Însă nici unul dintre noi nu a venit cu hotărârea să facă să fie ales candidatul său cu ori-ce preț. Toți suntem Români, și nimeni nu voește răul țării sale. Nime nu voește, ca candidatul său să ajungă la tron pe urme de sânge sau sprijinit de străini. Ar fi o ofensă pentru țeară presupunerea că ea a putut trimite la cameră asemenea oameni. Este posibil să ne unim toți asupra aceluiasi candidat? Eu cred, că nu. Am zis, că fiecare își are credința sa. Dar a ne uni asupra unui principiu, este posibil? Da, asupra unui principiu ne putem uni. Mai cu seamă, când acest principiu este cel mai mare: principiul naționalității noastre. Să ne unim dar toți asupra principiului, asupra acestui mare principiu, care are să reînvie naționalitatea noastră. Să ne dăm mâna ca frații, - căci n'avem să trăim decât câțiva ani, - dar copiii și strănepoții noștri să ne moștenească un viitor glorios, creat de noi. A ne uni asupra principelui este a ne uni și asupra persoanei ce represintă acest principiu, ear persoana este: Alexandru I.Ioan Cuza, domnul Moldovei!

Să ne unim ca frați asupra acestui nume, și posteritatea ne va binecuvânta, țeara ne va întinde mâinile și conștiința noastră va fi curată și împăcată, că ni am împlinit cu religiozitate o datorie sfântă”. Efectul acestei vorbiri a fost covârșitor. Lacrimi curgeau din ochii tuturor deputaților. S'a sculat Dr. Arsachi, om luminat, cu largi experiențe, să arate cum exemplul său ar fi unic, fiind-că Svedia și Norvegia încă au un singur rege, deși legile acestor țări sunt diferite, dar abia a putut vorbi de emoțiune. S'a sculat și prințul Dimitrie Ghica, și cu lacrimi în ochi zicea: „Aceasta a fost ideia mea, fraților, în criticul moment de eri, când poporul și oștirea se aflau la distanță atât de mică, încât sânge de frați era aproape să se verse”. Întreaga adunare plângea și striga ca dintr'un glas: “Prințul Cuza! Jurăm că vom susține pe prințul Cuza”.

Și acum a urmat un moment înălțător de inimă. Metropolitul țarei s'a apropiat de icoana sfintei treimi, și cu mâinile încrucișate spre rugăciune și cu lacrimi în ochi a rostit următoarele cuvinte inspirate de puterea divină: -„Doamne, Dumnezeuul părinților noștri; Aruncă privirea ta asupra inimilor noastre și nu slăbi curagiul fiilor tăi. Unește-i pe toți într'o cugetare, și într'o simțire, și fă ca inimile tuturor să aibă aceeași bătae pentru țeara lor. Prințul Cuza este unsul tău Doamne! Unsul tău între noi. Jurăm că pe dânsul îl vom susține! Toți membrii adunării ridicară mâinile și strigară ca un singur om: „Jurăm! jurăm!” (...) Astfel s'a săvârșit în ziua de 24 Ianuarie v.. 1859 cel mai mare și mai național act în vieța Românilor. Ziua aceasta va rămâne pentru totdeauna cea mai mare în istoria poporului român, ca una în care înțelepții națiunii au știut să pună la o parte toate interesele particulare și să țină în vedere numai interesele mari naționale ale țării lor. În ziua de 24 Ianuarie 1859 s'au pus bazele României de astăzi, ale statului român independent, stimat și laudat de întreaga Europă, de aceea ziua e trecută în șirul serbătorilor celor mari românești și e serbată cu solemnitate mare în fiecare an».

Unirea Principatelor a fost un moment crucial, dintr-un proces istoric secular, care a reprezentat ultima etapă în desăvârșirea unității naționale (la 1918) dar și etapa necesară pentru cucerirea independenței (la 1878). “Mica Unire” de la 1859, a deschis seria marilor evenimente ulterioare, având ecou atât peste munți cât și în întreaga Europă: «Când s-a ales Cuza Domn – scria

Alexandru Papiu Ilarian – entuziasmul la românii Transilvaniei era poate mai mare decât în Principate». Istoricul acad. Dan Berindei nota în lucrarea “Epoca Unirii” (1979) câteva declarații semnificative - tribunul Valentineanu: “Prin alegerea lui Cuza națiunea română dete o lovitură de moarte regimului de infamie și corupțiune”; în 1863, în Adunarea României, M. Kogălniceanu spunea: “Unirea – eu nu recunosc nimănui dreptul să zică că-i actul său individual, proprietatea sa exclusivă: Unirea e actul energic al întregii națiuni române”. În 1880, comentând evenimentul de la 24 ianuarie 1859, L. Kossuth scria: “Un astfel de spirit e necesar ca un popor să întemeieze o patrie sau, dacă a pierdut-o, să și-o recâștige”.

Astăzi, remarcăm semnele timpului: anul calendaristic românesc începe în ianuarie, cu „Mica Unire”, și se încheie în decembrie, cu „Marea Unire”. Ziua de 5 ianuarie, în care Iași-ul a renunțat de bunăvoie la privilegiul de a fi capitala Moldovei, e prea puțin amintită și aproape deloc sărbătorită. Anul 1859 a fost primul pas, pe o tablă de șah a istoriei, care - timp de șase decenii (1859-1918) - a generat un proces, la finalul căruia românii s-au regăsit uniți în regatul României. Un om născut la jumătatea sec. al XIX-lea, a avut „privilegiul” cunoașterii evoluției imperiului austro-ungar și a Regatului României, iar la apogeul vieții - după „Războiul cel Mare, al Națiunilor” - a descoperit marea izbăvire a libertății și unității neamului. În această situație îl regăsim pe scriitorul-jurnalist și pedagog, academicianul Ioan Slavici (născut în 18 ianuarie 1848), care a urmărit întreaga odisee a românilor transilvăneni, în toate etapele acestei perioade.

La 36 de ani (1884), Slavici venea la Sibiu pentru a fonda „TRIBUNA” - „CEA MAI SCUMPĂ DIN CREAȚIUNILE MELE”. Anual, publicațiile tribuniste prezentau sărbătorirea “Unirii principatelor” în Regatul României, articolele marcând evenimentul prin stilul și veridicitatea relatărilor. Se proceda identic pentru toate evenimentele zilnice din regat, existând rubrici dedicate vieții românilor de peste munți.

(va urma)

Marius HALMAGHI

Sursa online:

<http://www.tribuna.ro/stiri/cultura/2018-marea-unire-si-tribunismul-vi-pentru-ce-ne-numim-noi-si-voi-nimeni-nu-mai-are-credere-in-noi-interesele-si-noi-romanii-avem-toti-aceasi-iubire-132393.html>

The screenshot shows the Tribuna.ro website interface. At the top, there is a navigation bar with links for 'Arhiva', 'Anunturi online', 'Tribuna sporturilor', 'Publicitate', 'Redactia', and 'Tipotrib'. Below this is the Tribuna logo and the slogan 'Dintotdeauna pentru totdeauna!'. A red navigation bar contains categories: 'Eveniment', 'Actualitate', 'Stirile de pe strada mea', 'Sport', 'Cultura', 'Sanatate', 'Timp liber', 'Tribuna femeilor', and 'Descopera lumea'. The main content area displays an article with the title '2018 - MAREA UNIRE și Tribunismul (VI): Pentru ce ne numim noi și voi? Nimeni nu mai are încredere în noi - interesele și "Noi, Românii"! Avem toți aceeași iubire?'. The author is identified as Marius HALMAGHI, the date is 04.02.2018 22:27, and it has 168 views and 0 comments. Social sharing buttons for Facebook, Twitter, and LinkedIn are visible.